

Foretræde for Teknik- og Miljøudvalget i Københavns Kommune den 27. maj 2019

Dele af fællesskabet omkring Sankt Jørgens Sø har d.d. haft foretræde for Teknik- og Miljøudvalget i Københavns Kommune.

Anledningen var den rapport om nedrivning af Bispeengbuen, som EY/MOE har udarbejdet og som er på dagsordenen i dag i udvalget. Rapporten baserer alle scenarier for en nedrivning af Bispeengbuen på at Sankt Jørgens Sø anvendes som skybrudsreservoir i en form der i et og alt svarer til de scenarier vi allerede er bekendte med.

Man kan roligt sige, at vi blev vendt på måtten. Fungerende borgmester for Teknik & Miljø: Karina Vestergård Madsen nærmest smed os ud, i hvert fald afsluttede hun vores indlæg på et tidspunkt, hvor vi havde talt i fem minutter, fordi hun ikke anerkendte at den rapport som lå til grund for dagens dagsordenspunkt, også drejede sig om skybrudssikring i Sankt Jørgens Sø. Et forhold som enhver dog ved selvsyn kan konstatere, er ukorrekt.

Inden vi blev smidt ud, nåede vi at fremføre:

1. At den rapport som ligger til grund for dagens møde om Bispeengbuen fuldstændig ignorerer den negative kritik som er rejst af autoritative instanser som:
 - Indre By Lokaludvalg
 - Nørrebro Lokaludvalg
 - Akademirådet
 - Friluftsrådet
 - Landsforeningen for Bygnings- og Landskabskultur
 - Foreningen til Hovedstadens Forskønnelse
 - Danske Landskabsarkitekter
 - Danmarks Naturfredningsforening: København og Frederiksberg afdelinger
 - Samt talrige borgerindsigelser som er kommet til udtryk på et overordentlig velbesøgt borgermøde, hvor folk sad på gulvet, hang op ad væggene og stod i døråbningen ud til gangen, fordi rummet – skønt større end først planlagt – alligevel var for lille. Samt selvfølgelig talrige læserbreve m.m.
2. Vi nåede også at sige at vi ikke anerkender at det er nødvendigt at anvende Sankt Jørgens Sø som skybrudsreservoir. Der er talrige andre løsninger. Og navnlig er den løsning, som måske i virkeligheden er den mest fornuftige fremfor omkostningstunge skybrudsprojekter, nemlig at sikre et ordentligt menneskeligt beredskab, for oversvømmelserne i 2011 viste det sig, kunne føres tilbage til at sluserne først blev åbnet efter 2 timer.
3. Vi nåede lige at tage hul på, at det er en krænkelse af eksisterende lovgivning: Fredningsregler, naturbeskyttelseslov § 3, vandløbsregulativ, udledningsregler og miljømål.
4. Endelig nåede vi – heldigvis – også at sige at vores formål med at møde op i dag også var at etablere et samarbejde med kommunen i lighed med det som vi har fået med Frederiksberg Kommune, hvor vi har en god dialog med såvel politikere som forvaltning, og hvor vi sågar i sidste uge havde haft et

Fællesskabet om Sankt Jørgens Sø

møde med forvaltningen, hvor der var sat 1½ time af til os. Ikke kun til en del af fællesskabet, som i København hvor vi allernådigst kunne møde med tre repræsentanter, men til dem som fællesskabet selv valgte at møde op med. Vi nævnte at det var et savn med den manglende dialog med politikerne i København hvilket var blevet nævnt af mange borgere på det tidligere omtalte borgermøde. Til denne del udtrykte vi det ønske at politikerne ville prioritere at deltage i det næste borgermøde, som Lokaludvalget for Indre By har besluttet at afholde.

5. Vi nåede desværre ikke at fremhæve De Indre Søers kulturhistoriske og æstetiske betydning. At De Indre Søer tilsammen repræsenterer et stykke landskabshistorie i europæisk særklasse: at man for lige knap 300 år siden havde omtanke nok til at omdanne det flade vådområde til et flodlignende forløb er en æstetisk genistreg, som løfter København op i liga med Rom, Paris og London samt andre europæiske hovedstæder hvorigennem der løber en flod. Det flodlignende forløb danner sammen med Kastellet og den christianshavnske voldgrav et blåt bånd om Indre By, og har man først ødelagt det kan man ikke bare gendanne det. Det er det der gør at De Indre Søer udgør et kulturlandskab af høj historisk værdi ikke blot for København men for hele Danmark.

Og hertil har søen som efterhånden alle ved, en høj naturværdi i sig selv med sit rige fugle-, fiske- og plantemiljø. Et sømiljø, som andre borgere er gået sammen for også at få i Peblinge Sø og Sortedams Sø. Det betyder, at Sankt Jørgens Sø nu danner model for det man gerne vil have i resten af De Indre Søer: nemlig et sømiljø af høj naturværdi.

At det er al dette man er ved at ødelægge – men det nåede vi desværre ikke at sige før fungerende borgmester Karina Vestergård Madsen havde fået nok af os. De fire minutter vi havde tilbage af de ti minutter vi var blevet bevilget, kunne Københavns Teknik- og Miljøudvalg ikke afse til en gruppe af borgere!

Vi havde dog forinden fået borgmesterens ord for, at man ikke i dag ville træffe beslutninger om Sankt Jørgens Sø og at de gerne ville se os igen.

